

במדינה

עיתונות

כרשי הפרשנות

מה אמרו הפרשנים

הנלהבים ערב

ביקורו של סאדאת?

מהרגע בו נגעה כף רגלו של אנוואר אל-סאדאת על אדמת ישראל החלה התחרות הגדולה העיתונאים, הפרשנים למיניהם ושאר מעצבי דעת-הקהל התחרו ביניהם במתן שמות מפוצצים יותר ובתיאור מרגש ככל האפשר של האירוע. לשם כך לא הייתה דרושה חוכמה גדולה.

כשרם של הפרשנים המדיניים למיניהם הם לראות את תמונת-המצב הנכונה ולנתח תח מצבים מדיניים, מתגלה מעין קצר בעיתוני השבוע שקדם לביקור, בימי הגישה והתהייה — יהיה ביקור או לא יהיה? **אשליית ילדותיות.** תחת הכותרת „עוד חוץ למועד“ טרח שלמה שמגר מ"ידיעות אחרונות לצנן את התלהבותו של העם בישראל. שבוע ימים לפני המיפגש ההיסטורי כתב שמגר: „בטוחני שבאמתחתו של ידידי רחבעם עמיר, ראש הטרנס, כבר מונחת בשעה זו תוכנית מסודרת...“ לאחר שהוא מונה בליגולג את סדר יומו של הנשיא סאדאת בירושלים כביכול הוא פוסק: „...סליחה אבל אני סקפטי. קשה לי להיות שותף להתלהבות הפוקדת את העם בישראל נוכח נכונותו של אנוואר אל-סאדאת לשאת את חונו בציון...“

והוא ממשיך בספקנותו, „אינו יכול בשום פנים ואופן לפתוח את מהלכי עשיית השלום במיזרח-התיכון. ביקור כזה יכול אך ורק להוות את גולת הכותרת של התהליך ההיסטורי, אם נשגב זאת היטב, נחסוך מעצמנו אשליית ילדותיות ואכזבות מבישות. דיינו אם בשלב הבא ייפגשו בגין וסאדאת בזנבה — וגם בכך מותר לפקפק.“

„הערבים בכלל ונשיא מצריים בפרט, הם רבני-אומנים בלהטוטים מילוליים מסוג ווריס,“ גילה שמגר שמטיים את רשימתו באזהרה נוספת: „...כשמבשר סאדאת על אפשרות, דילוג שיכנוע אלינו — זו השעה לעמוד על המישור ולהתייחס אליו בכבדה וחשדה.“

החדש והישיבן. אראל גינאי הוא פרשן המדיני הוותיק של ידיעות אחרונות וניתוחו על מהלכים מדיניים שהתרחשו ויתרחשו, ממלאים את דפיו של ירמיהו בן-נבי, במאמר ארוך מעל עמודו הראשון של המוסף לשבת ביום ישיב, שבוע לפני הביקור, הוא מצייץ כבר בפתיחה: „...לא רבים הסיכויים כי משעז קונקרטי ייצא מההצהרה התיאטרלית כלשהי של המנהיג המצרי...“ גינאי מסיים את מאמרו באופן חד משמעי: „אכן זה אידיאל נאה, אבל אם הוא בכלל ניתן להגשמה, הרי זה בעוד זמן רב, רב מאוד, וקשה להאמין שהוא יתגשם בזמן שנראה בכלל לעין, או לפני שיפרוץ עימות חם חדש באזורנו!“

לשיא של חוסר מעוף התעלה הסובי ליציט הימני צבי שילוח, ממקימי „התנור“ עה למען ארץ-ישראל השלימה, אחד מנושאי דיגלה ועורך ביטאונה. ב-15.11.77 הוא פירסם בידיעות אחרונות רשימה נגד רעיון השלום של סאדאת ובה הוא קובע כבר בכותרת: „הציבור לא היה שותף להתלהבות שבה קידמה הממשלה הכרות סאדאת — ובצדק.“ בגוף הרשימה מספר שילוח: „שמים וארץ — והכרזתו של נשיא מצריים בפרלמנט המצרי בדבר נכונותו לבוא לכנסת בירושלים, ראש ממשלת ישראל הגיב מייד באהלן וסהלן; הממשלה קידמה בברכה את ההצהרה ואף החליטה לראשונה לסאדאת לבוא במגע עם הסיעות בכנסת; אייבי נתן התנדב להביא את נשיא מצריים בספינתו מקאהיר לירושלים ולהחזירו בשלום לקאהיר; לעיתות נתן ולאמצעי התקשורת האלקטרוניים בארץ ובעולם נמצא עניין לענות בו.“

„אלא שדומה כי הציבור בארץ נשאר משום מה אדיש למדי“ קובע הסוציולוג החובב שילוח וממשיך: „הרי אין ספק שדווקא הציבור הישראלי הוא זה שצריך היה לצאת מכליו לשמע עצם נכונותו של שליט מצריים להתדיין עימנו בצינורות הרישמיים.“

„מה קרה איפוא?“ שואל שילוח ומייד משיב בשם העם: „הציבור אינו כל כך דיפלומטי כמו הגורמים הרישמיים, אינו שת ליבו במיוחד לתרגילים ביחסי ציבור (המשך בעמוד 34)“

הנשים היפות אוהבות את סריגי הלן

סריגי הלן בקו אפנתי חדיש חליפות שמלות וסודרים במבחר דגמים

helen knits

עכשיו בחנויות המובחרות

תעריפון המנויים של החל מ-1.11.77

ס"ה	לחצי שנה	לשנה בלירות			מחיר הוצאות העתון משלוח	מ.ע.מ.	ס"ה	דמי המנוי בארץ
		מ.ע.מ.	ס"ה	ס"ה				
250		385	35	50	470		● דמי המנוי בארץ	
280		385	95	57	537		● לכל ארצות תבל בדואר רגיל	
300		385	130	62	577		● דמי המנוי לארצות חוץ בדואר אוויר	
355		385	217	72	674		● לאירופה	
360		385	229	74	688		● לארצות"ב, קנדה	
355		385	223	73	681		● לאוגנדה, ניגריה, תאילנד	
400		385	299	82	766		● למקסיקו	
450		385	391	93	869		● לדרום-אפריקה, ונצואלה	
425		385	343	87	815		● לברזיל, יפן, אוסטרליה	
							● לפנמה	